Põrgust kihleft läxe prunt paari merele jäitma, aga kaup-mehe, nimilse kuninga träimehe, abiline kaa ühes.

Merele jõudes tömbab abiline nöörga. Kuue hülma alt wõlja ja raiub kuninga tütre pöialeft koorates, kuni allaa atsani piruti paleleb ja wiskab tükid mereje.

Kaupmees ehmatab ja tahab meie heitmises ennaft mereje jõnele kutsutada, aga abiline ei lase. Höfeb paberraa käe nimetuse förme ümber räbalaid mässida, ülle laastiga ööne merde pielaja ei oskaa miis jürnib. —

Nahkase aja pöraft tuleb üks meikene kala ja kammutab nimetuse förme, — kaupmees ei tunnegi. Aatab wäge. Nüüd tuleb üks suur kala ja lömbab kaupmehe förme nöörga wa-lusaati längade wahele, et kaupmees waalu pöraft kiljataa.

Hästiselt waatab ta ümber ja näeb et kuninga tütar temaa körwal seisab, aga abilist ei ole enaam kusgilgi.

Kuninga tütar ja kaupmees jõudawad waalu mugaläägurid seda lugu ka teistele, mis teised käin imestamaa paneb.

Kuninga tütar ja kaupmees elaswad aga õnnelikus abielus ja jutustawad omaa elulugu kaa laste lastele.

Wäib olla, et elawad nad weel praegugi, kui mitte wa' Küüra-Hannus neile weel, prügi jõlmaa ei ole puiselnud.

Lapp.

Rahwa laulud.

1). Küla mull ütles kukku, kukku,
Küla lapsed laulsi, laulsi.
Oh mis kukku kuuldi linalu!
Oh mis laulsi hoidsi lapsi!?
Mull jõi kaalu sinde sulgi
Laulsi peale laulu lehti,
Porsile pajatles waipsi,
Siretas kappi kuke kõnesju.
Noorsi mehed, hellasi wennasi,
Panga hobusi rannasse,
Sõuasi silmasi förmunesse,
Kõrwi kuulsi nahkasesse,
Hallisi hõbe helmesse.

---

2. Lõpe, lõpe põllukene
Helele, helele.
Kui ei lõpe sis jõuan
Helele, helele.
Sirgu siiasi, wõõrsi wiisi
Helele, helele
Küla laulmaste lagida,
Küla pärsate pugeri,